

[Ellemann-Jensen.]

udlandet, lader midlerne blive stående i udlandet.

Det burde egentlig ikke være så indviklet at få den ophævet, så jeg vil da håbe, at vi stadig væk kan nå at få den med i de klumper, vi sidder og arbejder med i øjeblikket. Det haster lidt med at få fjernet denne udligningskat, så vi kan undgå, at der danner sig strukturer i indtjeningsforholdene, som kan blive til skade senere hen.

Jeg havde da også gerne set, at hr. Camre havde været lige så positiv over for forslaget om lettelse i beskatningen af fortjeneste ved salg af aktier. Det er, som om hr. Camre og andre i hans parti automatisk smækker skyklapperne på, når der er tale om aktier, og ikke vil erkende, at der her er tale om en ikke blot urimelig indviklet, men også urimelig hård beskatning af de avancer, der kan tænkes at forekomme i forbindelse med aktiesalg. Det er noget, der vil være ødelæggende for erhvervslivets finansieringsmuligheder og dermed også for beskæftigelsen, så jeg må da håbe, at man dér får mulighed for at tænke om igen, gerne lidt fordomsfrit.

I øvrigt er det eneste ændringsforslag, vi skal tage stilling til her, fremskridtspartiets ændringsforslag til lovforslag nr. L 210. Det kan vi ikke gå ind for. Det skyldes ganske enkelt, at vi i venstre har fødderne så solidt plantet i jorden, at vi nu engang hylder den grundlov, at intet kommer af intet – undtagen lommeuld.

Stetter (KF):

Først lovforslag nr. L 210 vedrørende udskrivningsprocenten og personfradragene for indkomståret 1978.

Den konservative gruppe forudsætter, at forhøjelsen af personfradraget på 500 kr. for kalenderåret 1978 fastholdes for kalenderåret 1979 og fremefter. Forhøjelsen var et led i augustforliget, og vi har været af den opfattelse, at der var tale om en permanent forhøjelse. Dette fremgår imidlertid ikke krystalklart af bemærkningerne til forslaget, og derfor vil vi sætte pris på at få vor opfattelse bekræftet ved denne lejlighed.

Fremskridtspartiet har stillet et ændringsforslag om forhøjelse af disse 500 kr. til 15.200 kr. Gennemførtes ændringsforslaget, ville der blive tale om voldsomme provenutab for stat og kommuner, som skulle dækkes af besparelser på de offentlige budgetter. Fremskridtspar-

tiet har ikke kunnet overbevise et flertal her i tinget om, at disse besparelsesforslag er realistiske. Den konservative gruppe vil stemme imod dette ændringsforslag.

Dernæst lovforslag nr. L 227 om ophævelse af udligningskatten.

Denne nydannelse i dansk selskabslovgivning kræver en omfattende administration og, hvad værre er, den hæmmer virksomhederne i deres bestræbelser for at hjembringe udenlandsk valuta. Ministeren har oplyst, at provenutabet ved en ophævelse vil blive af yderst begrænset størrelse, måske lig nul. Ministeren har også erkendt, at udligningskatten har visse negative virkninger, herunder, som ministeren siger i en kommentar til udvalget, ikke mindst, at den modvirker danske initiativer i udlandet og indtjeningen af udenlandsk valuta. Lad os dog derfor komme af med denne skadelige nydannelse.

Endelig de sidste tre forslag, som alle vedrører beskatningen af værdistigningen på jord og fast ejendom, herunder beskatning af fortjeneste ved salg af aktier.

Først DKPs forslag, nr. L 34, om tinglysning af kapitalværdistigninger som en offentlig prioritet, der skal forrentes med en nærmere fastsat rentefod. Den konservative gruppe afviser forslaget. Vi afviser det, fordi det på længere sigt betyder en konfiskation af al jord og fast ejendom, det være sig landbrug, parcelhuse, sommerhuse osv. osv. Vi afviser det også, fordi det vil ramme alle de familier, der bor i egen bolig, i form af en væsentlig forøgelse af de daglige løbende udgifter. For mange beskedne indkomster vil denne udgiftsforøgelse være uoverkommelig og skabe nye sociale skævheder og blive opfattet som uretfærdig. Mange familier har i de sidste 4–5 år købt fast ejendom for dyrt, og en ny løbende udgift vil de simpelt hen ikke kunne magte og ikke kunne leve med.

Jeg undrede mig lidt over den socialdemokratiske ordførers afvisning af disse tanker, fordi jeg i hvert fald har forstået det sådan, at socialdemokratiets udspil byggede på nøjagtig den samme model, som kommunisterne fire gange har forelagt her i tinget.

Dernæst SFs forslag, nr. L 233.

Forslaget er trods alt mere realistisk end DKPs og socialdemokratiets, fordi forslaget bygger på beskatning af den realiserede gevinst ved salg af al jord og al fast ejendom, altså også parcelhuse, sommerhuse osv.

Lad mig understrege som så mange gange